siębiorstw przemysłowych, przerabiających surowiec drzewny, materiały drzewne i inne produkty gospodarstwa leśnego z wyłączeniem przedsiębiorstw, podporządkowanych w dniu wejścia w życie niniejszego dekretu Ministrowi Przemysłu i Handlu oraz Ministrowi Odbudowy.

Art. 2. Sprawy zastrzeżone w myśl art. 1 właściwości Ministra Leśnictwa, a należące według dotychczasowych przepisów do innych ministrów, przechodzą do zakresu działania Ministra Leśnictwa.

Art. 3. Znosi się Dyrekcję Naczelną Lasów Państwowych, utworzoną rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 661); uprawnienia Dyrekcji Naczelnej Lasów Państwowych przechodzą na Ministra Leśnictwa.

Art. 4. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Leśnictwa w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 5. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Józef Cyrankiewicz

w/z Minister Leśnictwa:
Ryszard Borowy

w/z Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Stanisław Tkaczow

Minister Przemysłu i Handlu:
Hilary Minc

328

DEKRET

z dnia 5 września 1947 r.

o organizacji i zakresie działania władz administracji morskiej.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 4 lipca 1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 252) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

I. PRZEPISY OGÓLNE.

Art. 1. 1. Sprawy żeglugi morskiej, morskich portów handlowych, morza przybrzeżnego i pasa nadbrzeżnego, z wyjątkiem basenów i nadbrzeży podległych Dowództwu Marynarki Wojennej, należą do właściwości władz administracji morskiej podległych Ministrowi Żeglugi.

2. Władzami administracji morskiej są urzędy morskie.

3. Urzędom morskim podlegają kapitanaty portów i straż portowa.

4. Ilość urzędów morskich i kapitanatów portów oraz ich właściwość miejscową i siedziby ustali Minister Żeglugi w drodze rozporządzeń.

Art. 2. Granice terytorialne morskich portów handlowych i ich klasyfikację ustali w drodze rozporządzeń Minister Żeglugi w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych, Odbudowy, Komunikacji, Obrony Narodowej i Skarbu z każdym w zakresie jego właściwości.

Art. 3. 1. Szerokość pasa nadbrzeżnego określi Minister Żeglugi w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami w drodze rozporządzenia.

2. Na wznoszenie budowli, na dokonywanie zmian zalesienia i zadrzewienia, jak i na inne zmiany rodzaju użytkowania lub ukształtowania terenów w pasie nadbrzeżnym, zezwolenie właściwej władzy przewidziane w odpowiednich przepisach wymaga uprzedniej zgody urzędu morskiego. Urzędy morskie udzielają zgody w porozumieniu z Dowództwem Marynarki Wojennej.

II. URZĘDY MORSKIE.

Art. 4. 1. Zakres działania urzędu morskiego obejmuje sprawy:

1) ochrony i bezpieczeństwa żeglugi na obszarze portów i dróg morskich;
2) bezpieczeństwa statków morskich;
3) budowy i eksploatacji portów i urządzeń portowych;
4) administracji i porządku na obszarze portów, redy, morza przybrzeżnego i pasa nadbrzeżnego w zakresie uregulowanym niniejszym dekretem i innymi przepisami szczególnymi.

2. W szczególności do zakresu działania urzędów morskich należą sprawy:

1) utrzymania i pogłębiania dróg żeglugowych;
2) sygnalizacji nautycznej oraz utrzymywania nadzoru i budowy wszelkich urządzeń służących do sygnalizacji;
3) organizacji pilotażu;
4) ratownictwa morskiego i rozbitków morskich;
5) klasyfikacji i inspekcji technicznej statków;
6) pomiaru morskich statków handlowych;
7) dozoru nad kotłami parowymi morskich statków handlowych;

8) budowy, zarządu i eksploatacji państwowych portów morskich, przystani i urządzeń portowych;
9) nadzoru nad budową, utrzymaniem i eksploatacją morskich portów, przystani i urządzeń portowych, stanowiących własność lub będących w posiadaniu instytucyj komunalnych, społecznych lub prywatnych;
10) opłat portowych;
11) budowy i utrzymania umocnień brzegowych, wydm nadbrzeżnych i zalesień ochronnych w pasie nadbrzeżnym;
12) służby żeglarskiej morskiej, dyplomów oficerów marynarki handlowej i zaciągu załóg;
13) ewidencji ruchu statków i ruchu osobowego i towarowego w portach morskich;
14) organizacji i nadzoru nad działalnością podległych urzędów i organów oraz rozstrzygania odwołań od ich orzeczeń i zarządzeń;
15) inne zlecone z mocy niniejszego dekretu i przepisów szczególnych.

Art. 5. 1. Na czele urzędu morskiego stoi dyrektor.

2. Organizację wewnętrzną urzędu morskiego i podległych mu organów ustali Minister Żeglugi w drodze zarządzenia, ogłoszonego w Monitorze Polskim.

Art. 6. 1. Dyrektor urzędu morskiego wydaje zgodnie z obowiązującymi przepisami i ogłasza we właściwym dzienniku wojewódzkim rozporządzenia porządkowe w zakresie spraw, wyszczególnionych w art. 4 ust. 1 pkt 1 i 4, a nieunormowanych osobnymi przepisami.

2. Dyrektor urzędu morskiego może ustanowić poza siedzibą urzędu morskiego organa pomocnicze uprawnione do stałego spełniania na oznaczonym obszarze określonych zadań dotyczących urządzeń sygnalizacji nautycznej, wydm, zalesień ochronnych itp.

III. KAPITANATY PORTU.

Art. 7. Organami urzędu morskiego na terenie portu są kapitanaty portu.

Art. 8. Zakres działania kapitanatu portu obejmuje sprawy:
1) zapewnienie bezpieczeństwa żeglugi i porządku na obszarze portu i redzie, w szczególności:
   a) bezpieczeństwa statków, załóg, pasażerów i ładunków podczas postoju, wyładowania i załadowania towarów oraz podczas ruchu statków w obrębie portu;
   b) regulowanie ruchu i postoju statków w obrębie portu;
   c) prowadzenie rejestracji statków wchodzących i wychodzących z portu i kontrolowanie ich dokumentów;
   d) bezpieczeństwo ogniowe w obrębie portu;
2) pilotażu;
3) współdziałania z władzami celnymi, kolejowymi, dróg wodnych, bezpieczeństwa publicznego i ochrony pogranicza i służby zdrowia;
4) inne zlecone.

Art. 9. Dyrektor urzędu morskiego może zlecić kapitanatowi portu zarząd i eksploatację morskich portów handlowych II i III klasy, przystani i urządzeń portowych oraz utrzymywanie w tychże portach znaków nawigacyjnych.

Art. 10. Na czele kapitanatu portu stoi kapitan portu, zastępcą kapitana portu jest jeden z funkcjonariuszów kapitanatu, wyznaczony przez dyrektora urzędu morskiego.

IV. STRAŻ PORTOWA.

Art. 11. 1. Organem urzędu morskiego powołanym do czuwania nad bezpieczeństwem żeglugi i porządku na obszarze portów, morza przybrzeżnego i pasa nadbrzeżnego jest straż portowa, podporządkowana na terenie portów kapitanatom portu.

2. Do zakresu działania straży portowej należy w szczególności:
1) czuwanie nad przestrzeganiem przepisów porządkowych i zarządzeń porządkowych władz administracji morskiej;
2) czuwanie nad bezpieczeństwem statków, załóg, pasażerów i ładunków podczas postoju, wyładowania i załadowania towarów, czuwanie nad działaniem znaków nawigacyjnych i ruchem statków w obrębie portu, redy i morza przybrzeżnego;
3) czuwanie nad bezpieczeństwem ogniowym w obrębie portu i redy ;
4) współdziałanie z innymi organami bezpieczeństwa i porządku publicznego, administracji celnej i ochrony pogranicza oraz morską służbą zdrowia.

3. Funkcjonariuszom straży portowej służy prawo posiadania i użycia broni palnej w przypadkach, w których to prawo służy milicji obywatelskiej.

4. Organizację, zakres uprawnień i przepisy służbowe straży portowej ustali Minister Żeglugi w porozumieniu z Ministrami Bezpieczeństwa Publicznego i Obrony Narodowej.

Art. 12. Uposażenie i zaopatrzenie funkcjonariuszów straży portowej ustali w drodze rozporządzenia Minister Żeglugi w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

V. PRZEPISY KARNE.

Art. 13. 1. Kto wykracza przeciwko rozporządzeniom wydanym na podstawie art. 6 ust. 1

niniejszego dekretu będzie karany grzywną do pięciu tysięcy złotych i aresztem do dwóch tygodni lub jedną z tych kar.

2. Do orzekania powołane są urzędy morskie, które stosują odpowiednie przepisy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno - administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 365).

3. Dyrektor urzędu morskiego za zgodą Ministra Żeglugi może w drodze rozporządzeń upoważnić do nakładania kar w formie nakazów karnych podległe mu organa, a funkcjonariuszów podległych mu organów do nakładania grzywien w drodze doraźnych nakazów karnych w przypadkach i na zasadach przewidzianych w art. 50 i 51 powołanego rozporządzenia.

VI. PRZEPISY KOŃCOWE.

Art. 14. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Żeglugi w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 15. 1. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

2. Równocześnie tracą moc obowiązującą: rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 kwietnia 1922 r. w sprawie utworzenia Urzędu Marynarki Handlowej w Gdańsku (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 258), rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz marynarki handlowej (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 366), rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o poddaniu Kapitanatu Portu Morskiego w Tczewie kompetencji Urzędu Marynarki Handlowej w Gdyni i uregulowaniu innych spraw związanych z żeglugą morską w porcie tczewskim (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 233).

Prezydent Rzeczypospolitej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Józef Cyrankiewicz

Minister Żeglugi:
Adam Rapacki

w/z Minister Obrony Narodowej:
Marian Spychalski

w/z Minister Administracji Publicznej:
Władysław Wolski

Minister Ziem Odzyskanych:
Władysław Gomułka

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:
Stanisław Radkiewicz

w/z Minister Skarbu:
Tadeusz Dietrich

w/z Minister Leśnictwa:
Ryszard Borowy

w/z Minister Odbudowy:
Juliusz Żakowski

Minister Komunikacji:
Jan Rabanowski

329

DEKRET

z dnia 5 września 1947 r.

o upaństwowieniu Instytutu Biologii Doświadczalnej im. M. Nenckiego.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 4 lipca 1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 252) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Istniejący przy Towarzystwie Naukowym Warszawskim Instytut Biologii Doświadczalnej im. M. Nenckiego przekształca się na Państwowy Instytut Biologii Doświadczalnej im. M. Nenckiego.

Art. 2. Zadaniem Instytutu jest prowadzenie badań naukowych w zakresie nauk biologicznych i pokrewnych oraz współpraca z innymi tego rodzaju instytucjami w kraju i za granicą.

Instytut może posiadać oddziały i zakłady badawcze oraz zakłady pomocnicze.

Art. 3. Instytut jest osobą prawną. Nabycie, zbycie i obciążenie przez Instytut majątku nieruchomego oraz przyjęcie pod warunkiem darowizny lub zapisu wymaga zgody Ministra Oświaty.

Art. 4. Nadzór nad działalnością Instytutu sprawuje Minister Oświaty.

Organem doradczym i opiniodawczym w sprawach programu działania Instytutu i jego realizacji jest Rada Naukowa Instytutu.

Organizację wewnętrzną, zakres działania, skład Rady Naukowej oraz kompetencje organów Instytutu określi statut, nadany przez Ministra Oświaty w porozumieniu z Ministrem Zdrowia.

Art. 5. Na czele Instytutu stoi dyrektor, mianowany i zwalniany przez Ministra Oświaty po zasięgnięciu opinii Rady Naukowej Instytutu.

Na stanowisko dyrektora i inne kierownicze stanowiska naukowe w Instytucie mogą być po-